

Като молния са вѣсти той тамо, гдѣто гнуснитѣ похитители са гоцавахъ, — и усмихвата замръзих на лицето имъ, и винната чаша са заврѣ на устата имъ.

И ето че единъ по единъ са истрополисахъ тѣ низъ стълбитѣ, хвърляни отъ желѣзната ржка на момъка, който очисти домътъ на отцитѣ си.

И тъй ето го слѣдъ толкова столѣтия, Българскій народъ възстанъ пакъ здравъ, бодъръ и въодушевенъ, — той, за когото мислехъ, че отколѣ е загинялъ!

Той не бѣше забравилъ своитѣ вехти, своитѣ драги правдини; той са хванъ о нова борба, за да си ги отнеме, и благодарение на много благоприятни обстоятелства, нашето право ни са даде на ржка.

Суетни сж вашитѣ, о Гърци, адски машинации, суетни сж всичкитѣ ви клевети и интриги, суетни сж всичкитѣ ви отвратителности и подлости, съ които са мъчите да грабнете пакъ това, което е за васъ изгубено, и изгубено невъзвратно!

Вий ни прѣзирате, вий ни не знаехте, незнаехте нашия характеръ, нашитѣ расположения и нашитѣ стремления, — и всичкитѣ ви хитрости, всичкитѣ пакости, които употребихте противъ насъ, вмѣсто зло, добро ни направихъ: вмѣсто да ни погасяжтъ, разбудихъ ни повече.

Та и днесъ, о! неоправими, о! вѣчно злобни Гърци, недѣйте ликува много за мнимитѣ успѣхи на вашата политика! Знайте бо, че ний сми доста зрѣли, за да защитимъ своето старо хилядогодишно право, знайте, че ний сми готови да го бранимъ отъ всичкитѣ посягателства, които можете да употребите противъ него. Това свое право ний сми го хванали вече съ дѣсната си ржка, и ако отсѣчете дѣсницата ни, ще го хванемъ съ лѣвата си ржка, а ако би да бж отсѣчете и неж, ще го хванемъ съ зжбитѣ си, и ще упорствуваме до смъртъ, и за да истъргнете правото ни изъ склученитѣ ни зжби, ще трѣбва да разсѣчете и челюститѣ на лештъ ни!

Ив. Найденовъ.